

DE REIS VAN BENJAMIN

Verhaal: De Reis van Benjamin

In een koude novembernacht in 1942 werd de twaalfjarige Benjamin wakker van het geluid van zijn ouders die fluisterend spraken over dat het nu écht te gevaarlijk werd om thuis te blijven, omdat de Jodenvervolging steeds harder om zich heen greep en niemand nog zeker wist wie er te vertrouwen was.

Benjamin voelde een zware knoop in zijn buik toen zijn moeder hem vertelde dat ze moesten vluchten, niet omdat ze wilden reizen, maar omdat ze anders misschien nooit meer samen zouden kunnen zijn.

Hij keek om zich heen naar zijn kamer, die nu plotseling niet meer voelde als een veilige plek, maar als een plek die hij misschien voor altijd moest achterlaten.

Zijn vader stopte een paar spullen in een tas: wat brood, een fotoalbum en een oude sjaal die ooit van Benjamins opa was geweest.

Ze vertrokken door de achterdeur om niemand wakker te maken, want in de straat woonden mensen die hen misschien zouden verraden.

Benjamin trok zijn jas dicht toen de koude wind langs hem streek, alsof de nacht zelf wilde waarschuwen voor wat er kon gebeuren.

Ze liepen door donkere steegjes waarvan Benjamin nooit had geweten dat ze bestonden, en alles voelde vreemd en angstig.

Na een lange wandeling kwamen ze bij een oude boerderij waar een vrouw met vriendelijke ogen hen binnenliet.

Ze heette mevrouw De Wilde en vertelde dat zij al meerdere mensen had geholpen die moesten onderduiken.

Benjamin voelde zich een beetje opgelucht, maar nog steeds bang, want hij wist dat zelfs helpers gevaar liepen als ze ontdekt werden.

Mevrouw De Wilde bracht hen naar een kleine ruimte achter een kast, die pas zichtbaar werd nadat ze een houten plank wegduwde.

De ruimte was krap en donker, maar zijn moeder zei dat veiligheid belangrijker was dan comfort.

Benjamin hoorde zijn adem in de stilte, alsof elke zucht een geheim moest bewaren.

Dagen werden weken, en in die tijd luisterde het gezin vooral naar geluiden van buiten en naar het zachte tikken van de regen op het dak.

Soms hoorde Benjamin laarzen over de stenen lopen, en dan hield iedereen zijn adem in totdat de stappen verdwenen.

Zijn vader probeerde hem gerust te stellen door verhalen te vertellen over vroeger, over vrijheid en over hoe de wereld ooit weer zou worden.

Benjamin kon het zich bijna niet voorstellen, maar probeerde toch te geloven dat alles goed zou komen.

Op een dag kwam mevrouw De Wilde met slecht nieuws: in de buurt waren razzia's gehouden en veel Joodse gezinnen waren opgepakt.

Benjamin voelde zijn handen trillen en vroeg zich af of ze ooit nog naar buiten zouden

kunnen gaan zonder bang te zijn.

Zijn moeder hield hem vast en zei dat hoop soms het enige is dat je kunt vasthouden als alles donker lijkt.

's Nachts droomde Benjamin vaak over hun oude huis, over zijn vrienden en over de geur van vers brood in de keuken.

Hij miste school, zelfs de lange lessen waar hij soms tegenop zag, omdat die nu symbool stonden voor normaal leven.

Op een middag hoorde hij harde kloppen op de voordeur en verstijfde van angst.

Via de spleet in de planken zag hij twee Duitse soldaten naar binnen stappen.

Ze vroegen mevrouw De Wilde of zij Joodse mensen verborgen hield, en haar stem trilde een beetje toen ze "nee" zei.

De soldaten doorzochten de boerderij en kwamen gevaarlijk dicht in de buurt van de kast waar Benjamin en zijn ouders verborgen zaten.

Benjamin voelde het kloppen van zijn hart tot in zijn keel, alsof het geluid hen zou verraden.

Maar na een paar lange minuten vertrokken de soldaten weer zonder iets te vinden.

Die avond aten Benjamin en zijn ouders stil brood, dankbaar dat ze veilig waren, maar wetend dat het elk moment anders had kunnen aflopen.

De winter kwam en bracht bittere kou, en mevrouw De Wilde gaf hen extra dekens zodat ze het niet té koud kregen.

Benjamin keek soms door een minuscuul gaatje naar buiten en zag de sneeuw als een stille deken over het land liggen.

Hij vroeg zich af hoe lang oorlogen eigenlijk duren en waarom mensen elkaar pijn doen om wie ze zijn.

Zijn vader antwoordde dat sommige mensen bang zijn voor wat ze niet begrijpen, en dat angst soms verandert in haat.

Toch zei hij ook dat er altijd mensen zijn die helpen, zoals mevrouw De Wilde, die haar leven riskeerde om hen te beschermen.

In maart hoorden ze via een geheime radio dat de oorlog wellicht een keerpunt had bereikt.

Benjamin voelde een sprankje hoop, maar zijn vader waarschuwde dat hoop geen zekerheid is, alleen een richting.

Op een avond hoorde Benjamin buiten muziek van een harmonica, een geluid dat hij al maanden niet had gehoord.

Zijn moeder keek op en zei dat zulke geluiden vaak betekenen dat er minder patrouilles waren.

De weken daarna werden rustiger, en zelfs de vogels leken weer te durven zingen.

Toen in mei eindelijk het nieuws kwam dat Nederland bevrijd was, durfde niemand het in eerste instantie te geloven.

Mevrouw De Wilde kwam huilend van blijdschap binnen en zei dat ze veilig waren.

Benjamin liep voorzichtig uit zijn schuilplek en voelde zijn benen trillen toen hij voor het

eerst weer daglicht zag.

De lucht rook anders, lichter, alsof de wereld zelf opgelucht was.

Hij keek om zich heen en voelde hoe een last van zijn schouders viel.

Zijn ouders hielden hem stevig vast, alsof ze hem nooit meer wilden loslaten.

Benjamin wist dat niet iedereen zoveel geluk had gehad, en dat maakte hem stil.

Hij keek naar de horizon en besloot dat hij later wilde helpen om mensen te beschermen die vervolgd werden.

Zijn vader glimlachte en zei dat vrede begint bij mensen die durven om goed te zijn.

Terug in hun oude straat zag Benjamin lege huizen waar vroeger burens hadden gewoond die nooit waren teruggekeerd.

Hij beseftte dat oorlog zelfs na afloop sporen achterliet die niemand ooit écht kon uitwissen.

Toch voelde hij ook dat hij sterker was geworden, niet omdat hij dat wilde, maar omdat hij geen keuze had gehad.

's Avonds, toen hij eindelijk weer in zijn eigen bed lag, hoorde hij de wind langs het raam gaan en voelde hij dat hij nu veilig was.

Maar hij nam zich voor nooit te vergeten wat er was gebeurd en waarom het nooit meer mocht gebeuren.

De volgende ochtend werd hij wakker van het geluid van vogels, en voor het eerst in lange tijd voelde hij dat de toekomst weer open lag.

Hij keek naar het fotoalbum dat zijn vader had meegenomen en dacht aan alle mensen die waren verdwenen.

Benjamin sloot zijn ogen en beloofde dat hij hun verhalen zou blijven vertellen, zodat niemand ze ooit kon vergeten.

20 Multiplechoicevragen

1. Waarom moest Benjamin vluchten?
 - A. Wegens een overstroming
 - B. Vanwege de Jodenvervolging
 - C. Hij wilde avontuur
 - D. Hij was naar iemand op zoek
2. Wie nam spullen mee in een tas?
 - A. Benjamin
 - B. Zijn moeder
 - C. Zijn vader
 - D. De buurman
3. Waar gingen Benjamin en zijn ouders schuilen?
 - A. In een kelder
 - B. In een ruimte achter een kast
 - C. In een school
 - D. In een schuur
4. Wie hielp het gezin?
 - A. Een soldaat
 - B. Mevrouw De Wilde
 - C. De burgemeester
 - D. Een onbekende reiziger
5. Wat hoorde Benjamin soms buiten?
 - A. Muziek van een orkest
 - B. Laarzen van soldaten
 - C. Lachende kinderen
 - D. Vuurwerk
6. Hoe reageerde Benjamin op de geluiden van soldaten?
 - A. Hij lachte
 - B. Hij viel in slaap
 - C. Hij verstijfde van angst
 - D. Hij rende weg
7. Wat gaf mevrouw De Wilde hen in de winter?
 - A. Nieuwe jassen
 - B. Extra dekens
 - C. Warme soep
 - D. Sneeuwlaarzen

8. Wat miste Benjamin het meest?
 - A. De markt
 - B. Zijn fiets
 - C. School en normaal leven
 - D. Kermissen
9. Wat gebruikten ze om nieuws te horen?
 - A. Een krant
 - B. Een geheime radio
 - C. Een luidspreker
 - D. Een telegram
10. Wat gebeurde er bijna toen soldaten de boerderij onderzochten?
 - A. Ze vonden speelgoed
 - B. Ze ontdekten de schuilplek
 - C. Ze vielen in slaap
 - D. Ze raakten verdwaald
11. Wat gebeurde er in mei?
 - A. De winter begon
 - B. De bevrijding kwam
 - C. De boerderij brandde af
 - D. De familie verhuisde
12. Hoe voelde Benjamin toen hij weer naar buiten ging?
 - A. Boos
 - B. Onverschillig
 - C. Trillend maar opgelucht
 - D. Teleurgesteld
13. Wat rook anders na de bevrijding?
 - A. Het eten
 - B. De lucht
 - C. De grond
 - D. De boerderij
14. Wat besloot Benjamin later te willen doen?
 - A. Soldaat worden
 - B. Mensen helpen die vervolgd worden
 - C. Bakker worden
 - D. Muzikant worden

15. Wat namen ze mee uit hun huis?
- A. Een radio
 - B. Een fotoalbum
 - C. Boeken
 - D. Servies
16. Wie vertelde verhalen om Benjamin gerust te stellen?
- A. Mevrouw De Wilde
 - B. De buurman
 - C. Zijn vader
 - D. Zijn leraar
17. Wat hoorde Benjamin soms door de planken?
- A. Wind
 - B. Radio-uitzendingen
 - C. Sneeuw
 - D. Muziek van een harmonica
18. Wat symboliseerde hoop in het verhaal?
- A. De sneeuw
 - B. Het fotoalbum
 - C. De vogels die terugkeerden
 - D. De winter
19. Waarom voelde Benjamin zich sterker na de oorlog?
- A. Hij had veel gesport
 - B. Hij was door moeilijke dingen heen gekomen
 - C. Hij kreeg betere cijfers
 - D. Zijn vrienden waren terug
20. Wat wilde Benjamin nooit vergeten?
- A. Hoe koud het was
 - B. Hoe lekker het eten was
 - C. Wat er gebeurd was en waarom
 - D. Hoe de boerderij eruitzag

 Antwoordenblad met uitleg

1. **B** – Benjamin moest vluchten door de Jodenvervolging.
2. **C** – Zijn vader pakte spullen in.
3. **B** – Ze zaten verborgen achter een kast.
4. **B** – Mevrouw De Wilde hielp hen.
5. **B** – Hij hoorde soms laarzen van soldaten.
6. **C** – Hij verstijfde van angst.
7. **B** – Ze kregen extra dekens voor de kou.
8. **C** – Hij miste school en normaal leven.
9. **B** – Nieuws kwam via een geheime radio.
10. **B** – De soldaten waren bijna bij de schuilplaats.
11. **B** – Nederland werd bevrijd.
12. **C** – Hij trilde van spanning maar voelde opluchting.
13. **B** – De lucht voelde anders, lichter.
14. **B** – Hij wilde later anderen beschermen.
15. **B** – Ze namen een fotoalbum mee.
16. **C** – Zijn vader vertelde verhalen.
17. **D** – Hij hoorde muziek van een harmonica.
18. **C** – De terugkerende vogels stonden voor hoop.
19. **B** – Hij voelde zich sterker door wat hij had meegemaakt.
20. **C** – Hij wilde nooit vergeten wat er gebeurd was.